

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

TRACTATUS XIV.

Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terrâ,

Matth. 6.

Ostenditur eum qui suo statu contentus est, etiam acquiescere debere omnibus iis quæ ab illo statu expectantur, quæque illum necessario consequuntur.

P R O O E M I V M.

Ve tandem collimauit totius sermoneinationis nostræ, quem ferè peregrinus, decursus, quemque veræ solidæque tranquillitati mentis quærendæ impendimus: nempe vt sedulo seridque animam inducamus, non alia velle aut nolle, quam quæ vult aut non vult Deus; voluntatemque nostram cum Diuinâ penitus adæquemus. Inde enim tempestas menti humanæ semper oboritur, quod varijs desiderijs in diuersa rapiamur, & quod pessimum est, semper instabilibus, raroque quæ consent sibi. Non alius igitur restat modus, quam cum nos ipsi quid desiderandum sit penitus ignoremus, nihil aliud velle discamus, nisi quod vult is, qui ignorare non potest id quod vult, vult autem id quod est optimum. Et ne vacillet posthâc voluntas vaga, non alteri vlli affigenda est voluntati, quam illi quæ quod vult, semper vult, nec potest nolle quod semel voluit. Hic si fortè minus attendistis, omnium ratioeinationum nostrarum scopus fuit & finis. Finis verò ille, omnis tranquillitatis est initium. Vt verò absoluamus omnia, illud iam sedulo gendum est, vt ostendamus statu nostro contentos esse non posse nos, nisi etiam omnibus, tum laboribus & operibus quæ a statu nostro merito expectantur, tum etiam molestijs quæ illum necessario consequuntur, penitus acquiescamus. De-

V u 3.

inde

inde modum exhibitori, quo gaudere possimus etiam cum dolemus. Denique non eum voluntati Diuinæ illico se opponere, qui suo statu contentus cum est, mala tamen quæ intercurreunt, à se conatur amoliri, aut statum etiam cum feliciori permutare.

S. I.

Qui individuo & peculiari suo statu contentus est, etiam operibus quæ ab illo statu expectantur, sit contentus.

Hoc rectè si perceperitis, eum qui vobis obtigit statum, tum communem tum etiam peculiarem, conuenientissimum vobis esse, neque meliorem eligi potuisse: & rursus, si ita sitis comparati animò, eum ut cum aliò ullò nolitis commutatum; facile tum quidem id persuasero, ut ijs etiam acquiescatis quæ à vestro statu expectantur, admodum securi, aliorum quid ferat conditio.

Exponitur
rursus
quid sit sta-
tus comu-
nis, & sta-
tus cuique
individui

Communem statum, prout cœpi dicere, eum intelligo, quem cum pluribus habemus; puta quod homines simus, mares aut feminæ, matrimonio iuncti aut cælibes, Ecclesiastico adscripti ordini aut profano, mercatores aut opifices: rursus nobiles aut ignobiles, venusto aut inuenusto vultu, corpore sano aut ægro. Omnes inquam hi status aut positiones, communes multis sunt: neque enim si homo es, solus es homo; neque si mercator, etiam solus es; quod quidem de reliquis idem esto iudicium. At verò status tibi *peculiaris* & à te individuus, nihil est aliud à teipso in omnibus quæ te ambiunt circumstantijs constituto & considerato. Hoc igitur corpus quod circumferimus, hæc dotes animi, hæc valetudo, hæc indoles, hæc vultus effigies, hi amici, parentes hi, hæc dignitas aut munus, matrimonium hoc, hæc fama, hæc ætas; omnes inquam hæc aliæque circumstantiæ & profectas, tuum tibi, mihi que meum peculiarem constituunt statum; & ita quidem, ut nemo ullus in totâ vniuersitatis serie, tuo meo que statu vniquam aut gaudius fuerit, aut porro deinceps sit gaudisurus. Alius licet matrimonio ut tu iunctus sit, tamen uxori iunctus est non tuæ: tu verò cum tuâ coniuge, matrimo-

sbai

nij